1222-1240. Ξηρόν (3ο). Ξηρος Μιχαηλ.

« Πράξις τοῦ πατριάρχου κυροῦ Γερμανοῦ β΄)
περὶ τοῦ ὁρισμοῦ τῶν ἐπισκοπείων Δημητριάδος. »

Σιδηρο-
δρόμος
Λαρίσης
Βόλου
Τ. Β.
σ. 464-5

« Τὰ κάστρα Ξηρὸν αὐτῶν Μιχαὴλ ἐστὶν ἀρχὴ καὶ συνεχὴς
ἐξουσίας καὶ αὐθεντίας καὶ ὅτι τὸ τοῦρκας ἐδέξατο τὴν ἁλωσίμην
ζωήν, συνεχώρησε τὴν πρωτέρα μετροδοσίαν καὶ ἐδουλεύσατο
συνοδικῶς. Διὸ ἄλλα τοῖνυν ἀρχαῖα ἐχρησιμεύσαν ὡς ἀρχαῖα
δὴ καὶ ἐχρήσατο, ὅτε τὴν ἰσχὺν ἔλαβεν ὡς ἐνόμιζεν ἄξιος
εἶναι μόνος γε καθεδρᾶναι ἐν τοῦτοις μηδ' ἕξω ὅτε ἐπι-
σκοπὴν ἔχοντα ἐν ἀσφαλείᾳ τῆς ἱερωσύνης καὶ δι' ἐκ-
είνου τὴν καθ' ἑαυτὸν ἐπισκοπὴν [illegible] καὶ ἐπὶ τοῦ
καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος [illegible] καὶ ἀφορίσας [illegible]
καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Δημητριάδος τὸν ἐπίσκοπον Ξηροῦ
μὴ ἔνδον τὸ κάστρον, ἀλλ' ἐκτὸς ἐν ἰδίαις χώραις
δομεσάμενος ἐπισκοπὴν ἐν ἀγίᾳ μεγαλομάρτυρι Θεοδώ-
ρῳ ἐκεῖ ὡς ἦν ἀπόστολος τῶν Δημητριάδος. Τοῦτο μὲν
οὐδαμῶς παραβαίνει τὴν ἐπισκοπὴν, ἀλλὰ καὶ ὁ τὸν Ξη-
ροῦ κύριος * * ἡ ἐπισκοπασίαν ἀποδέσθαι εἰ μὴ
ὡς τὸ πρότερον, ἀπὸ μόνης τῆς Ξηροῦ δυσίας καὶ χύσεως.
Ἐκεῖνα μαρτυρεῖ αὐτὸν τὸ εἶδος ἐπισκοπὴν ἐνεργεῖν
πάλαι. Εἰ δ' ἀμφιβάλλουσι οἱ τῶν Ξηρῶν προεστῶτες τὰ τότε
ἐν τοῖς, ἐρευνησάτωσαν ἐκείνων, ἀκριβῶν ἐπιμελείας
καὶ τῶν ἐκείθεν μὴ ἀμελησάντων. »

(1) ὁ Γερμανὸς Β΄. πατριάρχευσεν 1222-1240.

Ξηρον (30) ι) Ξηρός Μιχαήλ 1222-1240

Τταυτ θερμανσ. Ιη τ Ξηρου γυναικ.

«Περι τ αδικιτ Ιω χρηματίσαντ ειμήν συζήμιος εισαπό-
γαιεν ραθύσανθες Ιην ιερ. επιτροβεγίδη Ιης θεσσαλ-ης εδόξεν
δικαίτ. Ζωγδε νυν Ιην πρωτ μετριόθητα όσα δη η ράδσα-
ντ βζιανδρας μετ γεγονότος. Ια ορεξ ειμεναν, άμα δε Ιης
συμφορας η τ ξράσ Ιης εκ τ ΧΗΣ 1285 εξαγαγης Ιον ανδρα
τον καθοσιωθέντα, εμχωρδνεν σοι, ινα δίχα μόνης δυσίας,
μετ ιερτρίας Ιων εν ειμηνάις μνημοσύνων, Ιάμμα ταύτα
χάριν εμόν εσεσθ, όσα ορεξ ώνησεν η ανθέξαν αρορίω-
σιν αρδοδόξων χρησταν [illegible] εσπίθης ενδικασά-
σας μεγαλοδωρίαν, αντ [illegible] μαγώθης δεσμούς εγκε-
[illegible] Ιό γε νυν έχον δι εκ τ [illegible] εξιώσαιδι όσ, ωτ μεν
θάνομεν η άπνθα Ιεινόρεσσ τ ταιδίαι αρης μαρη σω-
φροσύνη η η εμφάθεα, τη μετεχειδαι σε αυτόκρατα τα
βόθη Ιζηρίτ η Ιην Ιάξιν επιμεζθάσαι η Ιον θεον μετ κείνη
και δεραπεύσαι ορεξ σωτηρίαν Ιης ιδίας ψυχης η κορε Ιων
Ιέρων Ια Ιοκαστα εδοίδασι. Δεμίμερον δε Ιην ψυχήν σε α-
ξήπους η μετα δακρύων η σπλάγχ δέησιν δεραπαγεν
Ιον θεον κορε αρέσαις Ιτ εδοξε εμφιτ ψυχαγωγηθέντα κε
μάλτ ιδιαιτέρως.

Τ ανωθέν αντέγραφα φαίνεται ότι το ως εσύνταξαν Ιης Κυ-
σάνης χρονικόν "Ξηρού" έχη σχέσιν δύναι κε Ιην οι-
κοθίνταν Ξηρών.

1222-1240. Ξηρόν (το). Ξηρας Μιχαηλ. 310

« Πράξις τοῦ πατριάρχου Γερμανοῦ β΄) περὶ τῆς ὥρας τῶν ἐκτροφίων ἀνιόντ. » Διαχυσ. Δόρας Λεροσ. τ. Α. σ. 44-5

« Τὰ κελλία Ξηροῦ εἶχον Μιχαὴλ ἕνας ἁγιος καὶ συνηθίζουν ἔξεργνας καὶ ἀδύνατος καὶ ὅταν ἔρχεται ὁ καιρὸς τοῦ ἐκβασίου τῶν ζώων, συνηθίζουν τὴν ἡμέρα ἐκτρόφιντι καὶ ἐβδομαδιάδη συνοδικῶς. Ἀπὸ ὅτε ἔβγαιναν ἀγορία ἐχρήσανε, καὶ ὡς ἄρα δὲν ἐχρήσανε, ὅτε τὴν ἰχθύος λαρνᾶς ὡς ἐσυνήθιζαν ἄγιοι τὴν μήδοι γε καθαθεῖναι εἰς τοὺς [illegible] μετ' ἔξω ὅτε ἐμπορίας χωρίον εἰς ἀσφάλειαν [illegible] καὶ ἄ. ρχεται τὴν κελλία εἰς ἐμπορίαν [illegible] κελλία κάνουν [illegible] ὁλοκλήρου ἐπιτηδευμένου [illegible] ἔξαρχος, ὅπως καὶ ἡ ἐβδομάδιον ἀγοράσῃ, [illegible] καθὼς παραδόθηκαν ἀπὸ μὴ ἔνδον τὸ κάρδικος, καὶ ὑπάρχει ἐξ ἴσαν χρόνου δομποάμενος ἐμπορίαν ἀπὸ ἁγίου μεγαλομάρτυρι Δημητρίου περὶ ὅτε ἀπὸ τὸν δεύτερον τρίτην Δεκεμβρίου. Τὸ δὲ καὶ ἄδαμος παραβαίνῃ τὴν ἐμπορίαν, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀπὸ Ξηροῦ νεμρες * * ἡ ἐμπορασμένη ἀναγκαία ἐξαιρεῖται ὡς τὸ ὑπόλοιπα, ἀνεμένται ἀπὸ Ξηρὸς δυσίας καὶ κτήσεως. Ἐκεῖνα μαρτύρησε αὐτοῦ ὅτε ἐν ἐξέρα ἐμπορία ἐνεργεῖται ἐνδεχόμενα. Εἰ δ' ἀμφιβόλως οἱ ἀπὸ Ξηροῦ προσκυνηταὶ ἀπὸ πάσας τὰς τοῦτον, ἐξεμισοῦνας ἐκτὸς ἀπὸ, αἰχμαλώτων ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ ἀοιδίου μὴ ἐμπορεύεσθωσαν ».

(1) ὁ Γερμανὸς Β΄. ἐπατριάρχευσεν 1222-1240.

9. Χηρον (ΘΘ) (;) Χηρας Μιχαηλ. 1222-1240

311

Τα αυτά βεβαιώνει η Χηρου γυναικα.

«Περι τα σοιπλία των χρηματίσαντι εμού συζύγου εστασά-
μαν ρωτώνδες τον ιερ. εκκλησιάρη της θεοσώστου εδώ εις
Σιανίς. Εύρε δε νου την ημων μετρόθητα όσα δη η φλάσα
να βίβλους μου γεγονότα τα σπας εμού, άμα δε της
συμφεραν η τα χρόνα της να τα δώ εξάμηνι τον άνδρα
των καθοικιζέντα, εκχωρθκεν σοι, ίνα δίχα μόνης δυσίας, ά-
για ιερουργίας των εδ εκκλησίας μνημοσύνην, δ'έγγα σώθα
χάριν εμού της, όσα ...ν η μπέγραν αφορίσ-
σιν αρθοδόξων χριστιανών, ...σιν σινήθως, ενδικεύ-
...ν μνημοσύνην αγά... ...ων δουλώσεων.
δρίαν η τα δοσιάτα. ...ν η δηλ εμού η δηλ σαφώς
δό με νυν έχον τα εκδρέσ... ...ν εξιώσαιδι δη, ως εκαν-
θάνομεν η άντρα ξυνδρεφτά, ταιδίαι αρης χαρη συ-
φροσύνη η η εμπράξεα, ην μετέρχωθαι σε αυτόχειρα εν
βόλη θεμένε η την δόξαν εμηχεδώσα η τον θεον φτάκεσιν
και δεραστώσαι προς σωτηρίαν της ιδίας ψυχής η νοερ των
εδέρων τα δοιαυτά παιδών. Δι μαρτυρ δε την ψυχήν σε α-
βεήσης η μετα δακρύων η συνδόντες δεήσεως δεξαμενης
τον θεόν νοερ αρέσαις τε εδεφ εμήν εξιμυχεσθέλθαι κε
χάρ θλασφαλές. . . . . »

Τ' ανωτέρω ανδέχομαι χωρίον όζε το ως εσύνταν της δου-
κάινης χρυσοχείρου "Χηρού" έχω σχέσιν θέναι κε την ο-
μώνυμον Χηρων.